

A magyar önkormányzatok 25 éve

Szakmai konferencia. 2015. 10.3. A budakeszi Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumban

Ily nagy dolog a szabadság?- kérdezi Márai Sándor *Mennyből az angyal* című versében, mely mindmáig az 1956 forradalom talán legmeggrázóbb irodalmi alkotása.

45 olyan esztendő után, melyeknek az 1990 bekövetkezett rendszerváltozás vetett véget, jobban vagy másképpen értelmezzük, éljük meg a szabadságot, mint sok más nép.

Az első szabad választásokat és ezt követően a nemzeti, keresztény oldal győzelmét eufórikus örömmel fogadta a magyar polgárok zöme. Az addig mondhatni parlagon heverő, szunnyadó energiák, az erő és közösségi tenni akarás elemi erővel törtek a felszínre. Felejthetetlen időszak következett Magyarország életében. Történelmi minta nem állt rendelkezésre, tapasztalatokra nem tudtunk támaszkodni. „A szeretet leleményes” mondja szent Pál, a hazaszeretet is az. A hiányzó szakmai hozzáértést kiváltotta, és részben pótolta a lelkesedés, a lendület, az elkötelezettség.

A nemzetépítés korszakának tekintettük azt az időszakot, optimizmustól fűtötten, a romantikától sem mentesen nagy léptekkel haladt előre az úton. *A száguldó vonat alatt kell kicserélnünk a síneket, mert a vonat nem állhat meg*, mondta egy alkalommal Antal József. Kijelentése találóan jellemezte a feladat nagyságát, és talán lehetetlenségét is egyben.

Azóta 25 esztendő, egy negyed század telt el, eseményekkel, küzdelemmel, eredményekkel és hibákkal. Ma már van rálátásunk az elmúlt időszakra, sőt nemhogy nem veszünk el a részletekben, hanem elfelejtettük azokat. Sokan panaszkodna az ún, össznépi amnéziára. Az okok és következmények láncolata azonban már kibontakozik. ma már ismerjük a nemzetközi és a hazai mozgatórugók nagy részét. A felszabadított levéltári anyagokban rejlő információk, a kutatások által felszínre kerülő tények horderejének ismeretében újra kéne gondolnunk újkori történelmünket, pontosabban újból tanulnunk kéne!

Mérleget kell készítenünk arról, mire jutottunk a szabadságban, hogyan használtuk, mire lehetünk büszkék és mit rontottunk el. Csak ezen ismeretek és őszinte beismerések vezetnek a helyes útra, vagy tartanak meg azon egy nemzetet.

Nehézségek és a hibák nem akadályozhatják meg, hogy örüljünk annak, amit elértünk. Az elért eredmények nem maguktól értetődőek és nem ingyen adták őket. Egy ország dolgozott érte. Akkor, azóta és most is tudjuk és érezzük, hogy **„Magyarország pillanatai igen drágák”**

A mai konferenciát ünnepnek szánjuk. Ifjú felnőtt korát elért demokráciánkat ünnepeljük, munkával, szakmai irányultságú összegzéssel vissza és előre tekintéssel.

Az önkormányzás nagy lehetőségét először a történész szemével vizsgáljuk, ezután távolabbról, az európai perspektívából értékeljük, majd a nemzetiségek, az egyházak és a civilszervezetek tapasztalatai felől elemezzük. Végül a Budakeszi Önkormányzat 1990 utáni ciklusainak helyi sajátosságai, gondjai és eredményei tárulnak elénk.

Köszönöm előadóinknak, hogy vállalták a felkérést és tisztelettel kérem őket az időkeretek betartására. Az előadások elhangzása után, a konferencia végén fogadják előadóink a hallgatóság kérdéseit.

Minden résztvevőnek hasznos és eredményes konferenciát kívánok!

Kőrösiné dr. Merkl Hilda
a Széchenyi Baráti Kör elnöke